

Joachim Friedrich

Čtyři a půl kamaráda

Parta dětí si založila detektivní kancelář. Všichni byli stejného věku až na jednoho kluka. Jmenoval se Karel. Říkali mu Ředkvička, protože byl malý. Karel měl sestru Štefku, která spolu s kamarádem Fedrou patří do Kallovi detektivní kanceláře. Ferda byl známý jako žrout. Karel byl smutný, protože ho v detektivní kanceláři nechtěli. Když si připadal, že je sám, nabídl se sousedce, že jí bude hlídat syna, který se jmenoval Běda. Jednoho dne, když šel Karel s malým Beďou na vycházku, zabloudil do lesa, protože chtěl vyhodit pokakanou plínku. Pořád šel a šel, když už byl docela hluboko v lese. V tom si všimnul nějaké jeskyně. Tak vlezl dovnitř a našel tam plyšového medvídka a panenku. Napadlo ho, že díky tomu by ho Kalle mohl vzít do detektivní kanceláře. Proto si vymyslel mapu pokladu a další den to hned řekl nejprve Štefce. Té se to zamlouvalo a tak tedy připustili, že by Karel mohl být s nimi. Protože děti byly zvědavé, po mapě chtěly najít poklad. Při hledání museli překonávat mnohé obtíže i nástrahy závistivých spolužáků. Když opět došli k jeskyni, našli tam nějakou starou minci. V tom ale už Kallovi začalo být všechno nějaké podivné. A nejen Kallovi. Štefka tedy zatlačila na Karla, ať řekne celou pravdu. Nakonec se tedy přiznal, že si všechno vymyslel, aby se mohl přidat k nim do party. Když se tohle všechno dozvěděli rodiče Karla a Štefky, tatínek jim musel něco říct. Všechny ty věci v té jeskyni byly vlastně jeho, dokonce i mince byla jeho. Když byl totiž ve věku jako Karel, taky si s ním nechtěl nikdo hrát. I přes to, že Karel zalhal, mohl zůstat v detektivní kanceláři.

Michaela Skoupá 9.C